

Sygn. akt II Ka 548/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 3 grudnia 2014 r.

Sąd Okręgowy w Rzeszowie Wydział II Karny w składzie:

Przewodniczący: SSO Marcin Świerk

Sędziowie: SSO Mariusz Sztorc (spr.)

SSO Grzegorz Maciejowski

Protokolant: sekr.sądowy Jagoda Stępień

przy udziale Prokuratora Prokuratury Okręgowej w Rzeszowie - Mariusza Kowala

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 3 grudnia 2014 r.

sprawy oskarżonego W. K. o przestępstwo z art. 279 § 1 kk w zw. z art. 91 § 1 kk, art. 13 § 1 kk w zw. z art. 279 § 1 kk;
art. 279§ 1 kk w zw. z art. 91 § 1 kk

na skutek apelacji wniesionej przez oskarżyciela publicznego

od wyroku Sądu Rejonowego w Dębicy VII Zamiejscowego Wydziału Karnego z siedzibą w Ropczycach

z dnia 5 czerwca 2014 r., sygnatura akt VII K 73/14

uchyla zaskarżony wyrok i sprawę przekazuje Sądowi Rejonowemu w Dębicy do ponownego rozpoznania

Sygn. akt II Ka 548/14

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w Dębicy VII Zamiejscowy Wydział Karny z siedzibą w Ropczycach wyrokiem z dnia 5 czerwca 2014 r., sygn. akt VII K 73/14 uznał oskarżonego W. K. za winnego tego, że:

I.

1. w nocy z 4/5 marca 2008 r. w S. M.. na Osiedlu (...) woj. (...), działając wspólnie i w porozumieniu z B. B. (1) dokonał kradzieży z włamaniem do kiosku spożywczego w ten sposób, że po uprzednim zerwaniu kłódki zabezpieczającej kratę oraz wypchnięciu okienka dostał się do jego wnętrza skąd zabrał w celu przywłaszczenia pieniądze w kwocie 50 zł, papierosy, słodycze oraz płyty CD o łącznej wartości strat 1000 zł na szkodę B. B. (2),

2. w okresie od 21 czerwca 2008 r. do 23 czerwca 2008 r. w S. M., na ul. (...) woj. (...), działając wspólnie i w porozumieniu z B. B. (1) dokonał kradzieży z włamaniem do sklepu spożywczo-przemysłowego w ten sposób, że po uprzednim wybiciu szyby w pomieszczeniu socjalnym sklepu dostał się do jego wnętrza, skąd zabrał w celu przywłaszczenia pieniądze w kwocie 1000 zł, papierosy, słodycze, napoje o łącznej wartości strat 2000 zł na szkodę A. U., tj. przestępstw z art. 279 § 1 kk przy czym przyjął, iż dopuścił się ich popełnienia działając w warunkach ciągu przestępstw z art. 91 § 1 kk i za to skazał go na karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności oraz uznał oskarżonego za winnego tego, że:

II.

- w dniu 24 marca 2011r. w S. M., na ul. (...) woj. (...), działając wspólnie i w porozumieniu z B. B. (1) oraz D. D. usiłował dokonać kradzieży z włamaniem do zamkniętego namiotu - magazynu własności firmy (...) w ten sposób, że po uprzednim rozcięciu plandeki usiłował dostać się do jego wnętrza w celu zaboru mienia, lecz zamierzonego celu nie osiągnął z uwagi na spłoszenie przez sąsiada, co stanowi przestępstwo z art. 13 § 1 kk w zw. z art.279 § 1 kk

- w okresie od 15 kwietnia 2011r. do 18 kwietnia 2011r. w K., woj. (...) działając wspólnie i w porozumieniu z B. B. (1) dokonał kradzieży z włamaniem do metalowego garażu w ten sposób, że po uprzednim zerwaniu kłódki zabezpieczającej drzwi wejściowe po czym wszedł do jego wnętrza, skąd zabrał w celu przywłaszczenia agregat prądotwórczy marki H. o wartości 4000 zł na szkodę S. G., co stanowi przestępstwo z art.279 § 1 kk

- w okresie od 07 maja 2011r. do 9 maja 2011r. w S. M., na ul. (...), woj. (...), działając wspólnie i w porozumieniu z B. B. (1) oraz D. D. dokonał kradzieży z włamaniem do zamkniętego namiotu- magazynu w ten sposób, że po uprzednim rozcięciu plandeki dostał się do jego wnętrza skąd zabrał w celu przywłaszczenia rejestrator obrazu marki A. (...) wraz z dyskiem S. 500 G o łącznej wartości 2000 zł na szkodę firmy (...), co stanowi przestępstwo z art. 279 §1 kk przy czym przyjął, iż dopuścił się ich popełnienia działając w warunkach ciągu przestępstw z art. 91 § 1kk i za czyny te na podstawie art. 279 § 1 kk w zw. z art.91 § 1 kk przy zastosowaniu art.60 § 1i § 6 pkt 3kk skazał go na karę 1 (jednego) roku 6 (miesięcy) pozbawienia wolności.

Na podstawie art. 85 kk, art. 86 § 1 kk i 90 § 2 kk biorąc za podstawę kary pozbawienia wolności orzeczone w pkt I i II wyroku orzekł karę łączną 1 (jeden) roku 8 (osiem) miesięcy pozbawienia wolności,

Na podstawie art. 69 § 1 kk i art. 70 § 2 kk warunkowo zawiesił oskarżonemu wykonanie orzeczonej łącznej kary pozbawienia wolności na okres próby 4 (czterech) lat,

Na podstawie art. 73§2kk oddał oskarżonego w okresie próby po dozór kuratora.

Na podstawie art. 46 § 1 kk orzekł wobec oskarżonego obowiązek częściowego naprawienia szkody poprzez uiszczenie na rzecz pokrzywdzonego (...) sp. z o.o. z/s w S. M.. kwoty 666,66 zł (sześćset sześćdziesiąt sześć złotych 66/100),

Na podstawie art. 29 ust. 1 ustawy z dnia 26.05.1982 r. Prawo o adwokaturze przyznał od Skarbu Państwa na rzecz adw. R. Ś., prowadzącego Kancelarię Adwokacką w R., kwotę 664,20 zł (sześćset sześćdziesiąt cztery złotych dwadzieścia groszy) tytułem nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej oskarżonemu z urzędu.

Na podstawie art.627 kpk zasądził od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe w kwocie 370 zł (trzysta siedemdziesiąt złotych), zaś na podstawie art. 624 §1 kpk zwolnił oskarżonego od obowiązku uiszczenia pozostałych kosztów sądowych wydatkami obciążając Skarb Państwa.

Apelację od powyższego wyroku wniósł prokurator zaskarżając wyrok w części dotyczącej orzeczenia o karze.

Apelujący wyrokowi zarzucił obrazę przepisów postępowania, mającą wpływ na treść wyroku, a mianowicie art. 343 § 7 kpk w zw. z art. 335 § 1 kpk poprzez orzeczenie wobec oskarżonego W. K. za I ciąg przestępstw opisanych w pkt. 1 i 2 wyroku kary 1 roku pozbawienia wolności, pomimo tego, że złożone przez oskarżyciela publicznego pismo z dnia 21 sierpnia 2013 roku, modyfikujące wniosek o wydanie wyroku skazującego bez przeprowadzenia rozprawy, zawierało propozycję orzeczenia w stosunku do tego oskarżonego za w/w przestępstwa kary 10 miesięcy pozbawienia wolności, a oskarżony i jego obrońca wyrazili zgodę na taką zmianę.

Powołując powyższe zarzuty apelujący wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez orzeczenie wobec oskarżonego W. K. uzgodnionej z nim kary 10 miesięcy pozbawienia wolności za I ciąg przestępstw opisanych w pkt. 1 i 2 wyroku i utrzymanie wyroku w mocy w pozostałym zakresie.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja jest zasadna i zasługuje na uwzględnienie.

W świetle dyspozycji przepisu art. 343 § 1 kpk oczywiste jest, że uwzględnienie umieszczonego przez prokuratora w akcie oskarżenia wniosku o wydanie wyroku skazującego i orzeczenie uzgodnionych z oskarżonym kary i środków karnych (art. 335 § 1 kpk), obliguje sąd do wydania orzeczenia zgodnego z tym wnioskiem, co do wszystkich zawartych w nim rozstrzygnięć, a więc zarówno w zakresie kar (rodzaj, wymiar, sposób wykonania), jak i środków karnych. Związanie sądu wnioskiem prokuratora nie jest bezwzględne jedynie o tyle, że sąd dostrzegając potrzebę zmiany bądź uzupełnienia tego wniosku może wystąpić do stron ze stosowną inicjatywą, uprzedzając je w jakim kształcie wniosek ten może zaaprobować. Wyłącznie więc wyrażona przez strony zgoda na dokonanie stosownej modyfikacji, uprawnia sąd do uwzględnienia, na posiedzeniu wyznaczonym w trybie art. 343 § 5 kpk wniosku w tak zmodyfikowanym kształcie. W przeciwnym wypadku (braku akceptacji stron na zaaprobowaną zmianę) obowiązkiem sądu jest, stosownie do treści art. 343 § 7 kpk, w razie uznania, że nie zachodzą podstawy do jego uwzględnienia, skierowanie sprawy do rozpoznania na zasadach ogólnych (por. wyrok SN z 25 października 2007 r., sygn. akt IV KK 334/07).

W okolicznościach sprawy nie budzi wątpliwości, że strony nie akceptowały odstąpienia od uzgodnień i orzeczenia wobec oskarżonego za ciąg przestępstw opisanych w pkt. 1 i 2 wyroku kary 1 roku pozbawienia wolności w miejsce uzgodnionej kary 10 miesięcy pozbawienia wolności. W uzasadnieniu zaskarżonego wyroku Sąd Rejonowy wskazał natomiast, że z uwagi na zbieg przesłanek nadzwyczajnego złagodzenia i obostrzenia kary orzekł – jak to określił – karę w granicach „zwyčajnego” ustawowego zagrożenia (k.553). Zajęcie takiego stanowiska przez Sąd I instancji było jednak możliwe tylko w trybie art. 343 § 7 kpk, stanowiącego, że jeżeli sąd uzna, iż nie zachodzą podstawy do uwzględnienia wniosku, sprawa podlega rozpoznaniu na zasadach ogólnych, czego Sąd Rejonowy nie uczynił. Doszło tym samym do naruszenia art. 343 § 7 kpk w sposób mający wpływ na treść wyroku. Stanowisko Sądu Rejonowego jednoznacznie argumentujące potrzebę wymierzenia innej kary niż uzgodniona z oskarżonym wskazujące, że Sąd I instancji stwierdził w istocie, że nie zachodziły podstawy do uwzględnienia wniosku, powoduje że Sąd Okręgowy nie mógł podzielić wniosku apelacji o zmianę zaskarżonego wyroku. Dlatego też zaskarżony wyrok należało uchylić i sprawę przekazać Sądowi Rejonowemu do ponownego rozpoznania.

W ponownym postępowaniu Sąd Rejonowy zbada przesłanki wniosku prokuratora określone w art. 335 kpk, a w razie oceny, że nie zachodzą podstawy do uwzględnienia wniosku, rozpozna sprawę na zasadach ogólnych (art. 343 § 7 kpk).

Z powyższych względów Sąd Okręgowy orzekł jak w wyroku na podstawie art. 437 § 2 kpk, 444 kpk, 456 kpk.